

Kellaviietee Benita-proua juures

Pisima detailini läbi mõeldud eakatekodu Villa Benita ruumide planeering arvestab diskreetselt majaanike erivajadustega. Interjäär loob kodutunde, mis lasel väarikat vananeda. Ülehoolditsuse asemel austatakse elanike elutervet initsiatiivi ja pakutakse võimalust jätkata harjumuspäraseid kodutoiminguid.

Tekst **Katre Koit** Fotod **Meeli Küttim**

Arhitektuuribüroos Luhse & Tuhhal Niitvälja mändide alla projekteeritud Vabadusristi-kujulise põhiplaani eakatekodu Villa Benita pakub hubast olemist juba ukstel. Tuulekojas ootavad sussid ja kenad korvistmed. Needsamad istmed on populaarsed ka püsielanike hulgas, kes saavad siin tulijate jälgimisega aega veeta.

Põlvkondade ühendaja

Villa Benita idee on rabavalt lihtne: pisike laps ei pea pelgama ratastooli ega vanainimene lastest võõrduma. See on maja, kus põlvkonnad saavad omavahel sundimatus õhkkonnas uuesti kokku. Siin on koduköök, kus külla tulnud põnnidele pannkooki küpsetada, ja mängutuba, kus nende tegemisi jälgida. Paljud külastajad on tunnistanud, et Villa Benital on erakordne aura ja majas kehtiks justkui oma ajaarvamine. Külla tulnud pereliikmed avastavad sageli üllatusega, et on juba mitu tundi majas viibinud. Ja õhkkond on omadus, mida raha eest ei osta.

»» **Leiame, et lõpptulemus on väärt iga kulunud närvirakku.**

Terje Kross ja Sirje Kadalipp

Projekti vaimne ema Terje Kross otsis pikka aega toetust oma idee võimalikkusele, kuni leidis meeles mölkunud põhimõtete järgi tegutseva eakatekodu Inglismaalt. Sealt nopitud ideede toel arendati välja oma planeerimis- ja kujunduspõhimõtted, enamik neist autorilahendused, mille tulemusena sündiski Villa Benita soliidne ja üdini kodune atmosfäär.

Ruumide planeerimine oli keeruline ülesanne – vaidlemist ja übertegemist tuli ette omajagu, ometi tõdevad Terje Kross ja sisekujundaja Sirje Kadalipp kui ühest suust, et tulemus on väärt iga kulunud närvirakku. Müts maha Sirje Kadalipu ees, kes alustas oma esimest suurt tööd sama hästi kui nullist ja töötas samm-sammult läbi maja kõik 5200 ruutmeetrit.

Igal elanikul on oma terrass. Et eesti inimesele meeldib vabas õhus askeldada, on rajamisel ka viljapuu- ja köögiviljaaed ning kasvuhoone. Üks vanahärra kasvatas juba sel suvel endale terrassil maitsvaid kobartomateid.